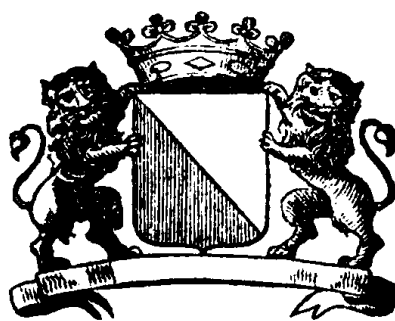

UTRECHTSCH E

PROVINCIALE EN STADS-COURANT

Algemeen Advertentie-Blad.

UTRECHT 24 November.

Den 15. was alles voor Sebastopol nog hetzelfde; transportschepen met troepen voor het leger der verbonden waren den 14. op de kust geworpen; schepen waren vergaan. — *Omer-Pacha* rukt weder op naar de Pruth, en te Marseille wordt het zenden van nieuwe versterkingen met kracht voorbereid.

Zie daar het nieuws van heden. Verder heeft men de officiële verslagen van de generaals *Canrobert* en *lord Raglan*, waarin vele bijzonderheden, en bepaaldelijk het gewigt van den slag bij Inkermann wordt uiteengezet, terwijl een nader rapport van vorst *Menschikoff* het verlies der Russen op 261 dooden en 5,791 gekwetsten opgeeft, dat is 8,752 man. Onder de dooden zijn 42 officieren, onder de gewonden 2 generaals en 206 officieren. Uit deze opgave blijkt, dat de eerste dépêche van den Franse generaal de volle waarheid behelsde en voor een eerst cijfer al zeer juist was. Het verlies der verbonden is geweest 4,065 dooden en gewonden. Deze officiële cijfers spreken zeer ten gunste der bondgenooten, wier overwinning bij Inkermann dan ook onbetwistbaar is.

Het schijnt evenwel, dat de Engelsche generaals die gewond zijn, het ernstig waren. De *Morn. Her.* geeft op, dat de generaals *Torrens*, *Lacy Evans*, *Brown* en *Buller* aan hunne wonden gestorven zouden zijn, zoodat de zegepraal 7 generaals aan de Engelschen zou gekost hebben. Men mag wenschen, dat dit bericht niet bevestigd worde.

Het blijkt, dat de verbonden sinds den 5. aanmerkelijke versterkingen hebben bekomen, die trouwens noodig werden.

Wat van de bewegingen van *Omer Pacha* wordt gemeld blijft zeer ongewis; hij beweegt zich in elk geval nog geheel op Moldaviesch, dat is Turksch terrein, en het is van zijne voorzigtigheid bijna niet te verwachten, dat hij thans het wagen zal de Russen op hun grond aan te tasten.

De Koning van Pruissen zal den 30. Nov. zelf de kamers openen, meldt men.

Spanje zou in hooge mate de aandacht wekken, als de Krim die niet bezig hield. Gelijk sinds lang was gemeld, heeft het kabinet nu de cortés vereenigd zijn, zijn ontslag genomen. *Espartero* heeft daarbij eene verklaring afgelegd, die veel indruk gemaakt heeft. Wij deelen die onder Madrid mede. Men is zeer benieuwd, aan wien de Koningin de zamenstelling van een nieuw kabinet zal opdragen.

De opgave ter sekretarie omtrent de cholera hier ter stede is als volgt:

Op den 22. Nov. zijn in behandeling gebleven	5
tot den 23. " des middags 12 uur bijgekomen	1
Overleden	1
Hersteld	1
	2

Bleven dien middag dus in behandeling 4

— Naar wij vernemen, zijn de gelden, gevorderd tot het oprigten van een openbaar Bad- en Waschhuis, alhier bijeengebracht, en mogen wij alzoo de gegronde hoop koesteren, dat onze stad spoedig eene zoo nuttige inrigting, de eerste in ons Land, zal bezitten.

— De Eerste Kamer der Staten-generaal is opgeroepen tegen Donderdag, den 7. Dec. aanst., tot hervatting harer werkzaamheden.

— In de Tweede Kamer der Staten-Generaal is ingekomen een ontwerp van wet tot opheffing van het fonds tot bevestiging en wapening van het Zuidelijk frontier. Het overschot van dat fonds, ten bedrage van f 99,016,895, wordt onder de rijks ontvangsten van 1854 verantwoord.

§— De Comm. van rapporteurs der 2e Kamer heeft haar verslag uitgebragt over de discussiën in de afdeelingen gevoerd over het ontwerp van wet tot afschaffing van het tonnengeld.

Over het algemeen was men gunstig voor het ontwerp gesteund. Alleen meende men, dat, wanneer eens de afschaffing van de 23 opeenten op het gemeen en van de belasting op de brandstoffen mogt worden aangenomen, men moeilijk ook deze zou kunnen goedkeuren.

Eenige leden hadden echter een meer belangrijk bezwaar. Sedert de indiening van het thans behandelde wetsvoorstel heeft niet alleen de oorlog in het Oosten voortgeduurd, maar is die steeds van meer hevigen aard geworden en het gevaar aanmerkelijk vergroot, dat de strijd zich verder over Europa zal uitbreiden. Zoo dit onverhoopt het geval ware, vermogt niemand de gevolgen te voorzien die daaruit voor het Vaderland konden voortspruiten, of den invloed te berekenen, die dan mogelijke gebeurtenissen op onzen geldelijken toestand zouden hebben. Op een zoodanig tijdstip was het, naar het oordeel dezer leden, ten eenen male onraadzaam, onze financiële kracht te verzwakken.

Deze bedenking tegen alle afschaffing van belasting op het tegenwoordig oogenblik bleef bij andere leden niet onbeantwoord. Zij konden niet inzien, dat de staatkundige gezigteinder, wat bepaald Nederland betreft, thans zooveel duisterder is dan voor eenige maanden. Integendeel lag in de omstandigheid, dat twee der groote mogendheden, Engeland en Frankrijk, thans nauwer dan ooit aan elkander verbonden zijn, een waarborg voor de veiligheid des Vaderlands. Zoo de Regering gegronde reden tot ongerustheid meende te moeten koesteren, zou zij de tegenwoordige wetsvoordragt niet hebben ingediend of daarop reeds weder zijn teruggekomen.

§— Het eindverslag van de Comm. van rapporteurs van de 2e Kamer over het wetsontwerp tot onteigening van percelen voor de uitbreiding van het Station van den Rijnspoorweg te Arnhem is bekend gemaakt. In 't vervolg wenschte men, dat dergelijke voorstellen van onteigening voor groote werken *gebjktijdig* werden gedaan, opdat de belanghebbenden niet zoo lang in het onzekere verkeerden mogten.

§— De heer *Donner van Poldersveldt* heeft het volgende amendement voorgesteld op het 3. Hoofdst.

„Het cijfer f 257,100.000 voor traktementen en bezoldigingen van het personeel der gezantschappen te verminderen met f 12,500.00 en dus te brengen op f 244,600.00; en voor het geheele bedrag der Tweede afdeeling te stellen f 335,900.00 in plaats van f 348,400.00, in de wet vermeld.”

— Door het departement van oorlog zijn de vereischte maatregelen genomen, ten einde op de eerste aanvraag van den kommanderenden officier der artillerie te Gorinchem, de noodige detachementen tot het doen van seinschoten naar Vianen en Schoonhoven te doen marcheren.

— De Amsterdamsche Kamer van Koophandel heeft een adres aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal ingezonden, waarin zij aandringt op de afschaffing van het tonnengeld voor de zeeschepen, als zijnde in het oog harer leden eene dringende behoefte.

Zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal.

In de zitting van Woensdag (waarop wij terugkomen) zijn de beraadslagingen aldus voortgezet:

De *Minister van Binnenlandsehe Zaken* treedt in algemeene beschouwingen naar aanleiding van de

politieke kwestien, die in de discussiën zijn voorgekomen. Dit betreft vooral de vraag nopens de beginselen over de al of niet tenuitvoerlegging van het programma der Regering. De Regering is overtuigd dat zij het programma getrouw heeft opgevolgd: 1o. wat betreft de uitvoering der grondwet. De grondwet is eerlijk ten uitvoer gebragt door de aanbieding der wetten, door haar voorgeschreven als de wetten, in de vorige zitting tot stand gebragt, betreffende het ambestuur en het regerings-reglement voor Ned. Indië, en de nu aangeboden ontwerpen betreffende het onderwijs, de ministeriele verantwoordelijkheid en het regt van vereeniging en vergadering. Z. Exc. zal in geene beoordeeling dier voordragten treden, maar uit dat alles blijkt de zucht der Regering om de grondwet ten uitvoer te leggen in den geest, waarin zij is vastgesteld, en dat de Regering daarbij het oog geslagen heeft op de regten en vrijheden der natie. Z. Exc. neemt daarbij de onderscheidene bedenkingen of verwijten op gisteren, vooral door de heeren *Dullert* en *van Zuylen* in het midden gebragt. Men zeide dat de wetten die tot stand waren gekomen of aangeboden, grootendeels van de vorige regering waren overgenomen. De minister erkent dat er eenige wets-ontwerpen van de vorige regering gevonden zijn, maar alles komt hierbij neder op de hoofdbeginselen en deze zijn verschillend van die door het vorig bewind voorgedragen. Hij ontkent voorts dat er een geest van transactie bij het ministerie heeft voorgezeten bij het tot stand brengen van sommige wetten. Eene regering die dat doet geeft bewijzen van lakenswaardige zwakheid, maar eene regering die het oog houdt op den toestand en de behoeften van het volk, die houdt de ware staatkunde in het oog. — 2o. Zegt de minister, dat het programma ook in dit opzigt is uitgevoerd: dat er minder overwegenden invloed aan het centraal gezag is gelaten. De regering heeft getracht dien invloed zoo weinig mogelijk op de huishouding der gemeenten en gewesten te doen drukken. Men heeft zich beroepen op geruchten van herziening der provinciale en gemeente-wetten, en dat de regering verklaard zou hebben, dat er te veel in die wetten was, wat aan het centraal gezag de bovenhand geeft. De minister verwijst te dien aanzien naar zijn antwoord op het voorloopig verslag der kamer. Er is geen onderzoek ingesteld nopens de herziening der provinciale- en gemeente-wetten. Ook in 't programma van 1853 is niet te kennen gegeven, dat eene dergelijke herziening zou plaats hebben. De regering heeft nimmer ontkend, dat er veel goeds in die wetten lag, maar zij heeft gezegd dat de ondervinding uitspraak moest doen om te beoordeelen of er soms hier of daar wijzigingen in noodig waren. Z. i. moet een opvolgend ministerie niet alles wijzigen wat een vorig heeft opgebouwd; dat heeft het vorig ministerie ook niet gedaan met betrekking tot dat, wat het onmiddellijk is voorafgegaan. — Ook staat de minister stil bij de verkeerde uitlegging die men gegeven geeft aan de woorden „tegenovergestelde rigting.” — Men leidde daaruit af, dat de regering voornemens was juist in een tegenovergestelden zin te handelen als het vorig ministerie. Dien zin heeft de regering nooit aan die woorden gehecht en mag er ook niet aan gegeven worden. Hij heeft meer-malen gezegd, dat het ministerie van het vorig bewind zou overnemen wat goed is, en dat zij nalaten zal wat haar minder geschikt ter navolging voorkwam. Noch hij, minister, noch eenige leden van het ministerie, wilden afbreken wat goed is, noch slaafs volgen datgene, waarmede zij zich niet konden vereenigen.

De minister meent hiermede, voor wat hem betreft, de algemeene bedenkingen te hebben beantwoord.

De *Minister van Justitie* zal niet zoo zeer behandelen de bedenkingen tegen de begroting in het algemeen in het midden gebragt, als wel wat meer zijn werkring in het bijzonder betreft. — De Minister beantwoordt in de eerste plaats den eer van *Wintershoven*, die gewezen heeft op de proklamatie, in 1848 te Limburg afgekondigd, en die ook door hem ondertekend is, en waarin vooral de belofte gedaan werd omtrent het doen ophouden van onregtvaardigheid in het bevelen van ambten en bedieningen. Nog op dit oogenblik beaamt Z. Exc. den

inhoud dier proklamatie, namelijk, dat er vroeger met onregtvaardigheid in de begeving van bedieningen aan niet-Limburgers is te werk gegaan. Z. i. moet dat denkbeeld van lieverlede ter zijde worden gesteld. Gedurende den tijd dat hij aan het bewind is, zijn er drie betrekkingen opengevallen, en daarvoor zijn allen Limburgers gekozen, als een herstel van onbillijkheid en onregtvaardigheid die er bestond. Dit geschiedde echter alleen uit een oogpunt van billijkheid, en niet *qua* stelsel. — Ten tweede merkt de Minister op, dat eenige sprekers getreden zijn in eene ontleding van het ministerie en gezegd hebben geen vertrouwen in den Minister van justitie te stellen, omdat hij de wet op de regterlijke organisatie nog niet had ingediend. Z. Exc. schetst den moeilijken toestand waarin de Minister van justitie zich in dit opzigt bevindt; hij wijst ook op het groot verschil van meening deswege bestaande. Hij heeft nu echter belangrijke inlichtingen ingewonnen en hij heeft zich verbonden in de volgende zitting eene wet op de regterlijke organisatie voor te dragen. Hoe kan men nu op dien grond vertrouwen aan den Minister weigeren? — Z. Exc. komt alsnu tot de rede van den afgevaardigde uit Zwolle, den heer van Zuylen van Nijvelt. Hij heeft met dien spreker eene onaangename rekening af te sluiten. Z. Exc. verwachtte van dien afgevaardigde, dien hij te trots achtte om te klagen en te groot om te zwijgen, dat hij spreken zou, maar niet dat hij onjuiste beschuldigingen tegen het ministerie zou inbrengen. Z. Exc. herinnert zich hoe diezelfde afgevaardigde het ministerie van werkeloosheid beschuldigde. Hij herinnert zich ook dat die spreker eenige maanden later die beschuldiging heeft teruggeroepen. Z. Exc. heeft destijds die verklaring goed opgenomen, want de slag was toegebracht, en wat baat het dan als men den veroordeelde later zegt: gij zijt onschuldig? Tot zijn leedwezen, vindt Z. Exc. dien spreker op hetzelfde terrein terug als in 1849, namelijk dat hij het ministerie beschuldigt. Misschien zal dat lid ook later weder verklaren dat hij gedwaald heeft, althans wanneer het hem om waarheid te doen is.

Z. Exc. komt nu tot de behandeling der bepaalde verwijten. — 1°. dat dit ministerie zich zou hebben opgeworpen. Z. Exc. herinnert dat de Koning ministers ontslaat en aanstelt. Hoe kan men dan zeggen: dat dit ministerie zich heeft opgeworpen? Die uitdrukking levert niet blijken op van eerbiediging der grondwettelijke voorschriften. Toen hij aangezocht werd deel van het ministerie uit te maken, heeft hij zich wel degelijk verstaan over den weg die zou worden ingeslagen. Dit ministerie is derhalve niet zoo bij verrassing ontstaan, als men het wel heeft doen voorkomen. — 2°. Men wilde den minister van justitie doen zien dat hij geen onderscheid ziet tusschen wit en zwart, dat hij zijne vroegere beginselen verloochende. Maar Z. Exc. zegt, dat men dan moet aanwijzen wanneer hij dit gedaan heeft. Onbepaalde beschuldigingen bewijzen niets. Is het, vraagt Z. Exc. omtrent den zin der Grondwet, dat hij daarvan het bewijs geleverd heeft? Neen, want hij weet niet dat de minister van justitie zich onder hen geschaard heeft, die zich bij uitstek de constitutionele partij noemen. Hij is ook voor de vrijheid; maar hij is steeds geweest tegen een stelsel van verwringing der grondwet naar een denkbeeldig constitutioneel stelsel. Tot bewijs daarvan voert hij aan, dat, toen de Grondwet in 1848 was tot stand gekomen, die partij zeide: wij verhangen er ons niet over en wij betreuren het ook niet. Als de mannen van onze partij aan het roer van den Staat zullen komen; dan kunnen wij die Grondwet wel wringen, dien wij er aan toeschrijven; en de leider dier partij heeft zich, als minister, meermalen over sommige bepalingen dier Grondwet beklagd. Dit is toch z. i. geene groote gehechtheid aan die Grondwet. Hij denkt er anders over. Hij meent dat we met die Grondwet, als ze naar zin en bestaan wordt uitgelegd, eenen regeringsvorm hebben, waaronder de individuele vrijheid der ingezetenen kan geëerbiedigd worden. — Z. Exc. vraagt verder of hij ooit bewijs heeft gegeven van wit zwart en zwart wit te noemen, in betrekking tot de zaak der vrijheid. Neen, maar Z. Exc. verstaat de vrijheid anders dan de zich noemende constitutionele partij. Hij beschouwt elke wetsbepaling, die niet volstrekt noodig is, als een nutteloozen band voor de ingezetenen. Hij wil wezenlijke vrijheid, zoo groot als de orde dit maar eenigzins toelaat. — Of is het bewijs van stelselloosheid, vraagt Z. Exc. al verder, omdat zij den Koning durft noemen daár, waar de Grondwet hem noemt? Indien hij in die Grondwet leest: de Koning is onschendbaar, de ministers zijn verantwoordelijk, dan moet hij den Koning voorop stellen, wil hij de Grondwet geen geweld aandoen. — Maar slaat het verwijt ook misschien daarop, dat de minister van justitie een groot aandeel heeft gehad aan het verslag aan den Koning van 18 November 1848, en omdat hij in dat moeilijke tijdstip, toen het noodzakelijk was, te krompen was, ten einde de kanten niet te verliezen, na, bij een goeden financieel toestand, de schotten, grootere bezol-
4849

werk te verrigten hebben? Ook dit kan geen verwijt zijn, want hij gelooft dat men in tijden, als de inkomsten groot zijn, minder bekrompen moet zijn dan in tijden van nood. Die omstandigheden mogen wel degelijk in aanmerking komen. — De heer van Zuylen heeft ook gezegd, dat hij de gelden voor de politie aangevraagd, afstemt, omdat zij misschien tot bespieding kunnen strekken. Die woorden hebben den minister getroffen. Ja, als men een minister hatelijk wil maken, dan is daartoe geen beter middel, dan dergelijke blaam op hem te werpen! Maar, vraagt de minister, vergeet men dan, als er van politie sprake is, dat het eerste waarop de ingezetenen van den staat regt hebben, dit is: dat er gewaakt worde voor de openbare veiligheid en voor de bescherming van personen en eigendommen? Een gouvernement dat zou zeggen: ontnemt mij de middelen daartoe, zou zijnen plicht verzaken, en de afgevaardigde, die roept: onthoudt u om die gelden toe te stemmen, doet evenzoo. Wat zou het baten, vraagt de Minister, als de maatschappij niet beschermd werd tegen kwaadwilligen? — Maar wat het spionnen betreft: men onderscheide wel: gelooft de heer van Zuylen dat er niet in den lande zijn die er op uit zijn om zich meester te maken van de goederen van anderen? Meent hij dat er geen overleggingen van de zoodanige plaats hebben? Meent hij dat de misdadigers niet in het oog moeten worden gehouden? Maar dit is geheel iets anders. Dat zijn preventieve maatregelen in het belang van orde en rust in de maatschappij. Maar verder mag de uitlegging of verdenking niet gaan. Wat de minister gezegd heeft in zijne memorie van antwoord, herhaalt hij ook hiér: er wordt geen cent voor hooge politie uitgegeven, dus wat men daaromtrent verspreid mogt hebben, is logenachtig.

Waar wordt iemand hier in den lande bespied en beluisterd? Nergens, nergens. Maar wat Z. Exc. doet is het waken voor de openbare veiligheid en de uitoefening der politie in den staat. En als de klagen over armoede en de krokodillen-tranen over het lot der mindere klassen ooit het oproer op de straat zullen brengen, ja, dan is de minister van justitie daar om dit te onderdrukken, dan zal hij daar zijn om zijn plicht te doen. Wil men hem de middelen daartoe niet geven, hij zal er de verantwoordelijkheid niet van op zich nemen. Het geldt hier een punt, waarbij men eenige ruimte aan den minister moet overlaten. Stelt men geen vertrouwen in den minister; meent men dat hij is (wist men wel wat men zeide, vraagt de minister) een spion of, wat nog erger is, een leider, een bezoldiger van spionnen, welnu, men geve hem dan een votum van wantrouwen.

De Minister van buitenlandsche zaken had zich gevleid, dat alles in deze discussie zou worden vermeden wat tot tweedragt aanleiding zou kunnen geven, en dat men vooral de buitenlandsche omstandigheden en gebeurtenissen die met godsdienstige aangelegenheden in verband staan, buiten beraadslaging zou hebben gelaten. Hij kan begrijpen, dat als de buitenlandsche aangelegenheden verkeerd bestuurd worden, dat men dan een ministerie tracht te ondermijnen, omdat 's lands belang daarbij op het spel staat. Maar hij begrijpt niet, dat men de buitenlandsche zaken tot het mikpunt zijner aanvallen kiest, als men daaromtrent niets anders weet aan te voeren dan wat gisteren is in het midden gebracht. Het verhoogt hem echter, daardoor in staat gesteld te zijn om zijne stem te doen hooren. Hij zal dus ook op het voetspoor zijner ambtgenooten in eenige beschouwingen en wederleggingen treden. Hoe erger en hoe harder toch de strijd is, des te meer is de steun van alle weidenkenden voor het ministerie noodig. Hij dankt daarom den heer van Reede van Oudtshoorn, dat hij hem in de gelegenheid gesteld heeft op eene beschuldiging te antwoorden. Het ministerie heeft zich met de verkiezingen niet ingelaten. Hij betreurt het dat de man van zoo uitstekende talenten niet meer in deze vergadering zitting heeft, en hij deelt hieromtrent wat gisteren deswege door den Minister van Financiën gezegd is. Hij dankt den heer van Reede ook dat hij erkend heeft, dat deze Regering eene andere rigting heeft dan de vorige. Dit is vooral daarin merkbaar, dat zij meer monarchaal is dan de vorige.

Z. Exc. gaat nu over tot beantwoording der redevoeringen van de heeren Dullert en van Zuylen, gisteren gehouden. Beiden zijn teruggekomen op het programma van 26 April 1853. — Men zeide, dat de samenstelling van dit Ministerie vreemd was. Z. Exc. zegt, dat dit in geen deele het geval is; dit is zelfs zoo weinig waar, dat toen hij des Vrijdags door den Koning te Amsterdam was ontboden, reeds des Dingsdag daaropvolgende het Ministerie geheel zamengesteld was. — Wat de opmerking betreft, dat het programma niet noodig was, zegt de Minister, dat het programma wel noodig was om de beginselen, die het Ministerie volgen zou, uiteen te zetten; het was noodig om de genooderden te waarborgen, dat er geene reaktie zou komen en dat de strekking niet was om het r. k. kerkgenootschap te onderdrukken. Het was betamelijk dat de Ministers bij hunne optreding, hun gevoelen blootleggen, ook omdat de kamer ontbonden werd en er nieuwe ver-

kiezingen moesten plaats hebben.

De heer van Lijnden gaat de gedragslijn van vorig ministerie na met betrekking tot de buitenaangelegenheden, en komt tot de slotsom, dat vorig ministerie in dat opzigt zeker geen verwijt het tegenwoordig ministerie kan doen.

Voor het overige is hij over het tegenwoordig ministerie niet zeer tevreden met betrekking tot de nakoming van het April-programma; maar hij meent dat hij het zal kunnen blijven ondersteunen.

De heer Blaupot ten Cate beantwoordt den vraag van den heer van Forcest, gisteren tegen de liberale partij gedaan, en verdedigt die partij tegen de gerijnde beschuldiging, welke die spreker, bij de lang zeker, tot die partij gericht heeft.

Omtrent de begrooting zelve vindt hij, dat de regering de politieke omstandigheden nog al als wapen gebruikt om de uitgaven hoog en de lasten evenzeer hoog te houden. Hij schetst overigens een toestand der mindere en middenklasse, waaruit een aandrang tot verligting van lasten put. Hij wenscht dat de verschillende uitersten zich mogen versterken.

De heer Gevers v. Endegeest zegt, met opzigt tot den politieken strijd alleen dit, dat hij in April 1854 n stemmende voor de bekende motie van orde overale kerkelijke aangelegenheden, dit niet heeft gedaan, als blijk van goedkeuring over de handelingen van het vorig bewind in die kwestie. Omtrent de begrooting zelve schetst hij de uiteenloopende gevoelens en wenschen, waaruit hij voorziet, dat als de strijd en de beslissing gevaarlijk kan worden.

Hij gaat vervolgens de begrooting na, en aan welke hoogere noodzakelijke uitgaven er noodig waren om aan verschillende onvoorziene behoeften te voldoen; hoe ook de prijs der materialen gestegen is, hoe het leger en vooral de vloot dringende vermeerdering eischen enz. Hij zal de begrooting die schoon duurder, niet te duur is, evenwel aannemen.

In de zitting der Tweede Kamer van Dordrecht zijn de beraadslagingen vervolgd, en heeft de heer Elout zich bepaald bij eenige algemeene aanmerkingen. Hij heeft het in twijfel getrokken, of onder de bewindslieden wel eene wenschelijke overeenstemming aanwezig was. Het is hem niet voorgekomen, dat de toekomst voor Nederland zoo duister was, door sommigen wordt vermoed; en hij heeft de minister van Financiën dank gezegd voor de wijzen op welke deze bewindsman heeft gewaagd van de achtenswaardige personen, welke thans geene leden meer zijn dezer vergadering.

De heer Westerhoff heeft te kennen gegeven, dat het hem om 't even is, welke personen in 't bewind gezeten zijn, mits de zaken naar behooren worden behartigd; maar dat de verhoogde staatsbegrooting een pijnlijken indruk op zijn gemoed heeft gemaakt, als een blijk opleverende van teruggang, en als een voordragt, aan welke hij nimmer zoude hebben kunnen gelooven, dat staatslieden, als de heeren v. Haerlem en Douker Curtius, naar aanleiding van hetgeen vroeger door hen is verkondigd, hunne toestemming zouden hebben verleend; dat, indien de vroegere hooggeschatte meester der vereenvoudiging deze verlaat, hij spreker dezelve niet zal verloochenen.

De heer v. Zuylen heeft in 't breede de minister van Justitie en van Buitenl. Zaken beantwoord, tot wederlegging van hetgeen zij tegen zijne rede van eergisteren hadden aangevoerd. Wijders zijne denkwijzen omtrent neutraliteit nader ontwikkelende heeft hij aangemerkt, dat neutraliteit geen isolement vordert, en ook niet sympathie uitsluit, en dat een geïsoleerde neutraliteit zonder sanctie, zonder strekking tegen inbreuk, weinig betekent en tot wantrouwen aanleiding geeft. Ten slotte terugkomende op de gebeurtenissen met het Hof van Rome, bleef hij zich beklagen, dat men zijn persoon aan de politiek had opgeofferd, en bleef hij ontkennen, eenige voorafgaande mededeeling te hebben gehad van de staande invoering der bisschoppelijke hiërarchie.

De minister van Buitenl. Zaken heeft daarop den vorigen spreker geantwoord, en volhard bij zijne meening, dat er een misverstand moet bestaan nopens het laatst aangeroerde punt; want hij kan de ontkentenis van den spreker niet loochenen, en ook mag hij de gezegden van den internuntius niet in twijfel trekken.

Vervolgens heeft de heer Thorbecke in eene zeer uitvoerige rede beantwoord hetgeen door den heer v. Forcest tegen de constitutionele partij en de liberalen was aangevoerd. Voorts sprekende over het programma van 26 April en het optreden van het tegenwoordige ministerie, schetste hij het stelsel van het vorige Bewind ten aanzien der grondwettige vrijheid van godsdienst. Hij beweerde daarbij, dat niet het programma van April de genooderden tot bedaren had gebragt, maar wel de meening dat het ministerie de bisschoppen zou weren.

Wijders de aangeboden staatsbegrooting behandelende, zeide hij, dat het voorstel der 5 leden achterwege gelaten zou kunnen worden, indien de minister

gezegde geheele afschaffing van het gemaal in het aanstaande jaar.

Nadat vervolgens de heer *van Bosse* op zijne vorige rede teruggekomen was, is de verdere beraadslaging bepaald op morgen ochtend.

SPANJE.

MADRID 19 November.

In de zitting der Cortes van heden is eene kommissie benoemd, om H. M. de Koningin morgen, den verjaardag der geboorte van de prinses van Asturias, geluk te wenschen.

De minister *Espartero* heeft de volgende verklaring in de Cortes afgelegd:

"Mijne Heeren, toen de geheele natie in Julij beledigd, hare regten te hernemen en de gebreken, welke in het staatsbestuur waren ingeslopen, te herstellen, werd ik door het heldhaftige volk van Saragossa geroepen, om de beweging te autoriseren en te ondersteunen, die tot hetzelfde einde in de hoofdstad en in Aragon was tot stand gekomen.

"Ik begaf mij derwaarts zonder te aarselen, ten einde eene zoo edele zaak te ondersteunen en te verdedigen, en ik bood op de plegtigste wijze aan, mijne pogingen aan te wenden, opdat de nationale wil zoude worden vervuld.

"De Koningin benoemde mij toen President van den raad der ministers, en ik nam die betrekking aan met het vaste besluit, dezelve te verlaten zoodra de gekonstitueerde cortes zouden vereenigd zijn. Dit was eene der voornaamste vragen, welke ik H. M. toestond, en die H. M. toestond.

"De Cortes zijn vereenigd, en het ministerie, 't welk de eer heb voor te zitten, zal deszelfs ontslag mededelen, om aan de Koningin de volle vrijheid te geven, hare verantwoordelijke raadslieden te kiezen, engevolge de parlementaire gebruiken.

"Mijne Heeren, ik neem deze gelegenheid waar, voor God en de menschen te verklaren, dat ik geen eigenbelang koesterde, maar dat mijne eenige begeerte was, om als eenvoudig burger te leven en aan de wetten te gehoorzamen."

Deze verklaring was met veel gejuich ontvangen.

DUITSCHLAND.

WEENEN. Woensdag 22 November.

Omer-pacha laat zijne troepen naar de Pruth oprukken. Hij heeft met den generaal *Caronini*, die de Oostenrijkers aanvoert, geraadpleegd over de stellingen, welke hij en de Oostenrijkers zullen nemen.

— 5 pCt. 82 1/4; wissel op Londen 12,38; Parijs 251; zilver 29 1/2.

BERLIJN. Donderdag 23 November.

Eene dépêche uit Petersburg van Woensdag avond, 22 Nov., behelst:

"Prins *Menschikoff* berigt van den 15. Nov. dat de belegeringswerken der vijanden niet gevorderd zijn. Het bombardement blijft voortduren, zonder ons groote schade te veroorzaken. Door den storm van den 14. Nov. zijn 8 vijandelijke transportschepen op de kust geworpen, en een fregat en eene korvet zijn vergaan."

ENGELAND.

LONDEN. 22 November.

Het verslag van generaal *Raglan* over den slag bij Inkermann is heden door het regeringsblad medegedeeld.

De generaal meldt, dat de versterkingen, die de vijand den 3. had bekomen, den 4. nog in grooter getal aankwamen. Het 4e korps was in rijtuigen aangevoerd en zou door het 3e korps nog gevolgd worden. Men verwachtte dus een aanval. Den 5. naderden werkelijk sterke vijandelijke kolonnes onder een dikken mist onzen regtervleugel. Ze stuitten op de talrijke schildwachten, die met verwonderlijken moed voet voor voet het terrein verdedigden tegen den talrijken vijand, tot dat de 2e divisie onder generaal *Pemfurther* met zijne veldartillerie in stelling was gekomen. De divisie *Brown* werd in front gesteld; ook de brigade gardes onder den hertog van Cambridge nam eene positie ter linkerzijde in. De 4e divisie onder generaal *Cathcart* trok in front op den vijand, gesteund door de 1e divisie onder sir *Campbell*, terwijl generaal *Eyre* de troepen in de verschansingen kommandeerde. De morgen was donker; er viel een stofregen, die niets anders te zien gaf dan het vuur en de rook van de artillerie en de geweren. De vijand had ter linkerzijde en tegen het front der 2e divisie veel zwaar geschut in positie gesteld, terwijl sterke kolonnes infanterie de garde brigade aanstelden. Alleen aan veldstukken bragt de vijand er 90 in het vuur, en buitendien veel zwaar geschut. Gesteund door dit geschutvuur, trok de vijand in troepen massa tegen ons op; de grootste moed der troepen kon hen slechts tegenhouden. Spoedig kwamen 2 Fransche bataillons onzen regtervleugel ter hulp. Onze linkervleugel werd hevig aangetast; 4 stukken werden ons ontnomen, maar waren spoedig hermeesterd. De garde hield zich aan de tegenovergestelde zijde goed staande. De vijand na-

derde, beschut door struiken in twee gesloten korpsen; hij nam eene redoute, die voor stukken was aangelegd, maar die niet gewapend was. Na een hevigen weerstand moesten de Engelschen wijken, maar door het 20 regiment van de divisie gesteund, hernamen zij weldra de redoute. Generaal *Cathcart* meende thans met eenige kompagnien van het 58e reg. eene afleiding te kunnen bezorgen door in de valei af te dalen en de vijand in de flank te nemen. Hij bemerkte hier evenwel dat de hoogten voor hen sterk bezet waren; zijne troepen terugtrekkende trof hen een kogel, doodlijk. Eenige oogenblikken later viel ook generaal *Torrens* zwaar gewond.

De slag duurde nog voort. De vijand vuurde niet alleen uit zijne veldbatterijen, maar ook uit de vesting op ons. Maar te gelijk begon hij van lieverlede eene teruggaande beweging aan te nemen. De terugtocht had onder voortgezet vuur plaats. Hij liet 5 à 6000 dooden en gewonden op het slagveld.

De opperbevelhebber brengt luide hulde aan de Engelschen en aan de Franschen, wier heldhaftige hulp hen zoo zeer te stade kwam. Beide troepen wedijverden in moed, niettegenstaande zij gedurende vele dagen hard hadden gewerkt, veelmaal ook den nacht door. Generaal *Canrobert* ontving ook dezen dag weder eene verwonding, die gelukkig van weinig belang was. Generaal *Brown* heeft een kogel in den arm bekomen; de generaals *Bentinck*, *Torrens* en *Adams* zijn ernstig gewond; generaal *Eyre* minder gevaarlijk.

FRANKRIJK.

PARIS 22 November.

Het officieel verslag van generaal *Canrobert* is heden bekend gemaakt. Het komt geheel overeen met het verkort verslag dat gister reeds is gegeven. De opperbevelhebber begint met de vroeger gezonden telegrafische dépêche te herhalen en te bevestigen en houdt zich bij zijne daarin gegeven getallen. In zijn verslag berekent hij dat de Russen op den 5. 100,000 man troepen in en bij Sebastopol vereenigd hadden. Hij zegt, dat de troepen driemaal met de bajonet handgemeen zijn geweest; de Russische artillerie was talrijk, ze had daarbij eene beheerschende stelling ingenomen. 2 Fransche batterijen rijdende artillerie en eene batterij van de 2e divisie inf. hebben de Engelsche artillerie gesteund.

Bij den aanval op de linkerzijde betoonden de Fr. troepen ook zeer veel moed. Generaal *Lourmel*, met zijne brigade den wijkenden vijand tot vlak onder de muren vervolgende, werd er zwaar gewond; generaal *Forey* had groote moeite hem uit de moeilijke stelling te helpen. Aan deze zijde moet de vijand op nieuw 1,000 man verloren hebben.

De opperbevelhebber was zoo tevreden over het gedrag der troepen, dat hij in eene dagorde openlijk hulde heeft gebragt aan hun uitstekend moedbetoon.

De *Constitutionnel* vervolgt zijn dagboek weder. Den 3 Nov. was het weder koud, maar droog; het werk ging goeden gang. Men verlengde de 3e parallel ter linkerzijde. Allerlei werptuig werd ons van den vijand toegezonden. Ons geschut, veel minder in getal dan dat van den vijand, beantwoordde zijn vuur toch goed, en de vijandelijke kogels deden niet veel kwaad. Dagelijks worden een 20 tal manschappen buiten gevecht gesteld. De laatstelijk opgerigte marine batterij werkt uitstekend. De gegoten stukken zijn echter allen niet goed; een is er bijv. gesprongen en heeft elf kanonniërs buiten gevecht gesteld.

Den 4. Nov. was het weder regenachtig; dit vermeerde het lijden, maar toch ook de toewijding van onze soldaten. Hun wordt zooveel mogelijk den toestand dragelijk gemaakt. Donderdags en Zondags krijgen zij een kwart kan wijn, en elken werkdag van 12 uur 60 cents per dag en 70 per nacht, daarbij een rantsoen beschuit en brandewijn. Deze laatste vrolijkt de manschappen zeer op. — Men zou kunnen gelooven, dat sinds de uitvinding van het buskruit er niet zooveel nog is verbruikt, dan in den tegenwoordigen tijd. Dag in dag uit buldert het geschut van beide zijden zoo, dat men telkens zegt: "er is nog geen dag zoo geschoten als heden!" De bondgenooten waren den 4. op 100 el ruim van den vijand; men kon hen hooren en zien werken. De Russen schreeuwen veel, maar nog minder dan de honderde honden, die de stad zijn uitgejaagd, en die voor de stad in verlaten huizen verblijf houden. In het leger der verbondenen is het des nachts stil. Men werkt met onbegrijpelijke kachtsinspanning. O wat geeft die zoo gevloekte oorlog groote lessen aan de menschheid. Anders wordt elke kleine dienst den staat bewezen hoog geprezen, en men maakt grooten ophof, als men een enk. grijs haar heeft opgedaan in zijn werkkring. Hier ziet men een mijnwerker, dien de Staat's morgens een beschuit met een stuk spek heeft gegeven, in het zweet zijns aanschijns werken. Een boom valt en zijn lichaam wordt uiteengescheurd. Zijne kameraden beuren hier een arm, daar een been op, en verder iets dat op een hoofd lijkt. Het wordt in het doodkleed gewikkeld, en men werkt weder door. Zay

de roem dit slagtoffer beloonen? Heden morgen hoorde men zijn naam, toen men zijn lijk bijeenzocht; des avonds is men dien reeds vergeten!

Den 5. Nov. was er des morgens een zware mist. Het vuur werd weder met kracht geopend. De Russen hadden in het binnenste der stad weder 6 grooto batterijen opgericht. Te midden van het geschutgebulder hoorde men ter regterzijde een zwaar geweevuur; het was een slag, die aanving. Ten 9 uur werd ook ter linkerzijde het geweevuur vernomen; daar deden de Russen een uitval. Bij *Inkerman* hebben de Russen omtrent 30,000 man in het vuur gebragt; ze hadden 100 stukken in batterij. — Aan de linkerzijde had het vreemden legioen de loopgravenwacht. Een oogenblik moetende wijken, had het spoedig zich vereenigd, en hernam met behulp der troepen van de divisie *Forey* de batterijen. Generaal *Lourmel* volgde den vlugtenden vijand. Men streed tot in de poort van Sebastopol, toen een hevig vuur uit de vesting op de troepen neerviel. De generaal kreeg een kogel in de borst. Generaal *Forey* liet toen den aftogt blazen. 300 lijken der Russen lagen in de ravijn, die ze waren doorgetrokken.

Den 6. Nov. hoorde men weder van tijd tot tijd een sterk geweevuur ter linker- en regterzijde, terwijl het geschutgebulder niet minder aanhield. De troepen hopen op eene spoedige bestorming.

Den 7. Nov. vernam men dat de Engelschen hun legerkamp niet zoo in staat van verdediging hadden gesteld als de Franschen, waardoor zij den 5. in hun kamp zouden zijn overvallen. De staf van prins *Gortschakoff* moet den 27. Oct. uit Odessa zijn vertrokken en is in 7 dagen voor Sebastopol geweest. Een deel der Donautroepen is per as vervoerd. Den 6. en 7. zijn echter ook versterkingen voor de verbondenen aangekomen, zoodat het evenwigt weleer zal hersteld wezen. De Russen houden thans het veld zonder tenten.

De *Moniteur* meldt uit Bucharest van den 20. Nov.: *Sadik-pacha* staat met drie regementen kavallerie, eenige bataillons infanterie en eene batterij aan den Sereth, en houdt de beide oevers dier rivier bezet. Eene proklamatie is door hem gerigt tot de bevolking van Moldavie. De *Turken* trekken steeds van Silistria naar Kalarasch en rigten zich naar Ibraila.

PARIS, Donderdag 23 November.

Een berigt van Jassy van den 10. Nov., door den *Moniteur* bekend gemaakt, bevestigt de aankomst in die hoofdstad, op den 7. Nov., van *Derisch-Pacha*, kommissaris der Porte. Hij heeft het plaatselijk bestuur van de komst der Turken in Moldavie verwittigd, en verzocht dat zulks ook ter kennisse van den prefect zou worden gebragt, om alles tot de ontvangst der troepen gereed te hebben.

De vijandelijkheden schijnen dus aan de rivier de Pruth op handen te zijn.

De *Moniteur* bevat daarenboven eene nota over den toestand van de ambulancen van het Fransche leger in het Oosten op den 7. November. Op dat tijdstip bevonden zich in dezelve 1827 man, waaronder 903 gewonden. De overigen leden aan verschillende ziekten. 500 gekwetste Russen zijn in de ambulancen opgenomen.

— 4 1/2 pCt. 95; bank. 106.

MARSEILLE, Woensdag 22 November.

Generaal *de Salles*, bevelhebber van eene der beide divisien, wier verzending naar de Krim bevolen is, is alhier aangekomen, alwaar zich reeds bevindt de generaal *Dulac*, die de tweede divisie kommandeert.

De maatregelen, welke genomen zijn, om versterkingen naar de Krim te zenden, worden met den meest mogelijken spoed voortgezet. Het schip *Saint Louis* is gisteren te Toulon aangekomen en zal gevolgd worden door eene flotille van stoomschepen, die uit den Oceaan zijn gekomen.

Verscheidene van deze schepen zullen troepen innemen voor de kust van Afrika, die zij aldaar voor geoefende regementen zullen verwisselen, om naar de Krim over te brengen.

***

Op den 21. November 1854. overleed te Maarssen T. J. DEN BLEYKER, Weduwe S. H. WESSELING, in den ouderdom van 43 jaren.

Utrecht 22 November 1854. Heden overleed, na langdurige ziekte, mijne veelgeliefde Dochter MARIA FREDRICA, in den ouderdom van vijf tien jaren.

J. L. C. SCHROEDER VAN DER KOLK.
Eenige Kennisgeving.

Heden overleed, tot mijne bittere droefheid, mijne geliefde Echtgenoot C. CAMPEL, in den ouderdom van ruim 42 jaren, mij afdankende 14 jaren, welke allen het verlies hunner moeder mede beseffen.

Utrecht, 22 November 1854.
Dienende tot algemeene kennisgeving.

*** Voor de menigvuldige bewijzen van deelneming, ons betoond, bij het overlijden onzer dierbare Moeder en Behuwdmoeder, betuigen wij bij deze onzen hartelijken dank.
Utrecht, 24 Nov. 1854. Uit aller naam, Wm. DE KOFF.

COLLEGIUM MUSICUM ULTRAJECTINUM.
AMAT ALTA SILENTIA MUSA.

EERSTE STADS-CONCERT

Op ZATURDAG den 25. November 1854, in het Gebouw voor Kunsten en Wetenschappen op de Mariaplaats.

PROGRAMMA.
Eerste Deel.

1. 2e Symphonie van L. van Beethoven. D. dur.
2. Air de la Juive van Halevy, te zingen door den heer C. W. VOM RATH uit 's Hage.
3. Concert voor de Viool van F. Mendelssohn Bartholdy, voor te dragen door den Heer F. COENEN, Solo-Violist van Z. M. den Koning.

Tweede Deel.

1. Ouverture Anacreon van L. Cherubini.
2. Preludium en Variatiën op Spaansche thema's voor de Viool, gecomponeerd en voor te dragen door den Heer F. COENEN.
3. Air de Joseph de Melul, te zingen door den Heer C. W. VOM RATH.
4. Groote Concert-Fantaisie op motiven uit Lucrecia Borgia voor de Viool, gecomponeerd en voor te dragen door den Heer F. COENEN.
5. Romance uit la Favorite van Donizetti en Die Schönsten Augen, Lied van Stijelli, te zingen door den Heer C. W. VOM RATH.
6. Ouverture Euryanthe van C. M. von Weber. Aanvang te 7 ure.

Te 5 $\frac{3}{4}$ ure zal de zijdeur voor de Leden geopend worden.

Te 6 ure de groote deur voor het Publiek.

Kaartjes te bekomen à f 1,50 bij den Heer Muzikhandelaar H. RAHR, en des avonds aan de deur van het Concert.

*** De Intendant in de 2de Militaire Administratie Directie zal, onder nadere approbatie van het Ministerie van Oorlog, op Donderdag den zevenden December 1854, ten behoeve der Garnizoens Bakkerij te Utrecht, aanbesteden de leverantie van

6 lasten RIJN TARWE	wegende minstens 77 $\frac{1}{2}$ het mud.
3 " KUBANKA TARWE	77 $\frac{1}{2}$ "
3 " ZEEUWSCHE TARWE	74 $\frac{1}{2}$ "
3 " en 6 mudden ROGGE	72 $\frac{1}{2}$ "

De voorwaarden tot deze aanbesteding liggen van den dag der aankondiging dezes, op het bureau van voornoemden intendant voor de gegadigden ter lezing. Zullende wijders de monsters en het omslag van het Inschrijvingsbillet van het zelfde merk moeten voorzien wezen.

Utrecht, den 22. November 1854.

F. V. von WATTENWIJL.

*** Men zal op morgen Zaterdag den 25 November 1854, des middags ten 12 ure, in het Lokaal van Verkoopingen, te Utrecht, achter St. Pieter, in het openbaar verkoopen:

Eene kapitale BOERENHOFSTEDEN, genaamd LOENNENSTEIN, bestaande in: een Huis, met Koe- en Paardenstal, Bakhuis, Schuur, twee Bergen, mitsgaders ruim 35 bunders extra goed Boomgaard, Boven-, Wei- en Boschland, gelegen in de gemeente Vreeswijk, anders genaamd de Vaart, even beneden het Veer, aan den Lekdijk; — eerst in percelen en gedeeltelijk in onderscheidene massa's.

Vijftien bunders, 52 roeden uitmuntend UITERWAARDS LAND, gelegen als voren, — voor de Hofstede Loenenstein aan de rivier de Lek, eerst in drie percelen en vervolgens in massa.

En eene HOFSTEDEN, bestaande in: Een Huis tot twee Woningen ingerigt, Schuur, Hooiberg, mitsgaders 6 bunders, 41 roeden best Boomgaard, Bouwen Weiland, gelegen in de gemeente Maartensdijk, aan de Blaauwkapelsche Steeg of Veendijk, eerst in drie percelen en daarna in massa.

Breder bij biljetten en nader onderrigt, ten kantore van den Notaris VAN SCHERM-BEEK te Utrecht, terwijl aanwijzing in loco zal gedaan worden, door de bewoners van gemelde Hofsteden.

*** Men zal op morgen Zaterdag den 25. November 1854, des namiddags ten vijf ure, in het Lokaal van Verkoopingen, te Utrecht achter St. Pieter, in het openbaar verkoopen:

No. 1. Een hecht, net betimmerd en bijzonder goed onderhouden HEERENHUIS, met Kelder en Kuis aan het water uitkomende, erf, grond en Tuin, te Utrecht aan de Westzijde van de Kromme Nieuwe Gracht, tusschen de Wittevrouwenbrug en van Wijcks-kade, wijk H, No. 660, voorzien van: een gestucadoorden, met marmer steenen bevloerden Gang, negen zoo beneden als Bovenkamers, waaronder drie Suites, allen behangen, gestucadoord en de meeste met Stookplaatsen, Keuken, Provisiekamer, Kelders, Zolder, enz.

No. 2. Een hecht en weldoortimmerd HEERENHUIS, erf en grond, mitsgaders Kelders en Kluizen aan het water uitkomende, te Utrecht aan de Zuidzijde van de Kromme Nieuwe Gracht, op den Westhoek van de Jeruzalemsteeg, wijk F. No. 435, voorzien van: negen zoo Beneden als Bovenkamers, allen behangen, de meeste met Stookplaatsen en geplafonneerd, en onderscheidene met elkander gemeenschap hebbende, Keuken, Kelders en Zolder.

No. 3. Twee HUIZEN onder een dak, met erf, grond en Tuin, Kelders en Kluizen aan het water uitkomende, gelegen naast het voorgaande Perceel, wijk F. No. 384 en 385, het eerste voorzien van vijf Kamers, de meeste behangen en met Stookplaatsen, Keuken, Kelders en Zolder; en het tweede voorzien van zes Kamers, allen behangen en met Schoorsteenen, twee Keukens, en nog een afzonderlijk Gebouw, bevattende, eene Kamer, Kelder en Zolder.

No. 4. Een HUIS erf en grond, te Utrecht, aan de Westzijde van de Korte Nieuwstraat, nabij de Hamburgerstraat, wijk F. No. 195, bevattende zes Kamers, allen behangen en twee met Stookplaatsen, Keuken, Kelder en Zolder.

No. 5. Eene WARMOEZIERSHOFSTEDEN, bestaande in een Huis, wijk I. No. 324, met 90 roeden, allerbest BOOMGAARD en WARMOEZIERSLAND, te Utrecht, buiten de Maliebarrière aan den Singel, nabij de Maliebaan, naast de plaats van den WelEdGeb. heer J. A. A. Ram.

Breder bij Biljetten en nader onderrigt, ten Kantore van den Notaris VAN SCHERM-BEEK, te Utrecht.

*** Men zal op morgen Zaterdag den 25 November 1854, des namiddags ten 5 ure, in het lokaal van verkoopingen achter St. Pieter, wijk F No. 363, aan de meestbiedende verkoopen: Een HUIS met ERF en GROND, te Utrecht in de Groenesteeg, wijk A. No. 662. Breder bij biljetten omschreven en nader onderrigt te bekomen ten kantore van den Notaris DE GRAAF.

*** Men zal op morgen Zaterdag den 25 November 1854, des namiddags te 5 ure, in het lokaal van Verkoopingen te Utrecht achter St. Pieter, in het openbaar aan de meestbiedenden verkoopen:

No. 1. Een hecht, sterk en weldoortimmerd KOOPMANS en WINKELHUIS, geschikt om in tweeën te worden bewoond, genaamd DE WEG NAAR ROME, te Utrecht aan den Heiligen Weg, op den hoek van den Steenweg en de Bakkersteeg, Wijk D. No. 320, groot 1 R. 87 El.

No. 2. Een HUIS, ingerigt om in tweeën te worden gebruikt, te Utrecht aan de Zuidzijde van het Vreesburg, en Oostzijde van het Buurtje of den Drift, Wijk D. No. 169, groot 1 R. 41 El.

De beide percelen, die verhuurd zijn aan den heer J. Teengs tot 1 Mei 1855, om f 800 in het jaar, zullen eerst afzonderlijk en daarna te zamen worden geveild.

En No. 3. Een sterk HUIS te Utrecht, aan de Weetzijde van de Loefbergmakerstraat, Wijk H. No. 175, van ouds genaamd DE BERENDANS, groot 75 El.

Te aanvaarden 1 Maart 1855 of vroeger.

Breder bij biljetten omschreven, te bezigtigen als daarbij is vermeld, en nader onderrigt te bekomen ten kantore van den Notaris DWARS, te Utrecht.

*** Op Zaterdag den 2. December 1854, 's namiddags ten 5 ure, in het lokaal van Verkoopingen achter St. Pie-

ter, te Utrecht, in het openbaar worden vekocht:

No. 1. Een WINKELHUIS en ERVE, staande te Utrecht buiten de Tolsteegbarrière, aan de zijde van den Vaarschen Rijn, op den hoek van Laddersteeg, Wijk K. No. 207.

No. 2. Twee WONINGEN, staande achter geschreven Huis in de Laddersteeg, Wijk K. No. 2 en 207.

No. 3. Twee WONINGEN, met Schuurtje Moesland, groot 9 R. 57 Ellen, gelegen te Utrecht buiten de Tolsteegbarrière, aan het einde van Wijde Steeg, Wijk K. No. 38 en 39.

No. 4 — 6. Vijftien WONINGEN, staande voren in de Wijde Steeg en het Achterom, Wijk K. No. 39 — 47 f.

Breder bij biljetten en nader onderrigt ten kantore van den Notaris DUYFJES, en van de eerste perceelen mede ten kantore van den Notaris VAN ZYDVELD, te Utrecht.

*** Verkoop van buitenlandsch bezaaid EIKEN TIMMERHOUT, als: Balken, Planken, Ribben en Planken, op Maandag den 27. November 1854, des morgens ten 10 ure, in de Herberg de Klop, onder Zuilen.

ST. NICOLAAS

*** Ontvangen eene partij pas uitgekomen fraansche, Engelsche, Weener en Zwitsersche artikelen; waaronder bijzonder uitmunten: GEZELSCHAP en KINDERSPELIJEN, SURPRISES, benevens eene keur van allerlei KINDER SPEELGOED.
Utrecht, 1824/1854. L. HANAU.

*** Houtveiling op Oostbroek Dingsdag den 5den December 1854. voormiddags ten 10 ure, van: Eene partij BEUKEN, EIKEN en IEPEN BOOMEN alle geschikt tot werkhout; ongeveer twee bundesjarig EIKEN, ESSCHEN en ELZEN HOUT, en 40 percelen drooge TAKKEBOSSCHEN en SPANEN.

*** J. MARTIJN verwittigt de belanghebbenden, dat hij met 1 December 1854 zijne Wagendienst van Utrecht op Schoonhoven staakt.

*** De CULENBORGSCHE STOOMBOOT-REDERIJ bekend, dat de dienst van Stoomboot STAD CULENBORG tusschen Culenborg, Vreeswijk en Rotterdam en terug op den 30. dezer maand November, wegens den vallenden winter zal worden gestaakt.

WAARNEMINGEN, gedaan op het Koninklijk Nederlands Meteorologisch Observatorium te Utrecht. (Zonnenuitkomst)

No.	Uren	Wind-richting	kr.	Barom. bij 0°	Therm. F	Afwijk. d. temp.	Vochth. ligh.	hev. regen	Aanmerkingen
23	2	zw.	1	740,18	35,2	- 8,1	0,94	0	Bewolkt.
10		zzw.	0	40,98	28,8		98	0	Betrokk.
24	8	no.	1	42,07	24,8		1,00	0	Betrokk.

In het vorig nummer staat voor de barometerstand 23. te 8 ure 737,63 lees 738,83.

PRIJZEN DER EFFECTEN.

AMSTERDAM 23 November 1854.

NEDERLAND.				58 1/2	58 13/16	58 1/2
Werkel. Schuld.	2 1/2 pCt.					
dito dito	3			69 3/4	69 1/8	69 1/2
dito dito	4			88 1/4	88 5/16	88 1/2
Oost-Indische Leening 4				87 7/8		
RUSLAND.				99 1/2	99 5/8	99 1/2
Oblig. bij Hope en Co. 5						
Obligat. 1828 en 1829 5				98 3/4		
Certificaten 1840 . . . 4				74		
Certificat. bij Stieglitz 4				72 3/4		
" " N. 4				72 1/4		
dito " Adm. te Lond. 4 1/2				82 1/4	82 1/2	
Certific. van Assign. . . 6				56 1/8		
SPANJE.				17 1/8	17 15/16	17 1/2
Obligatien	1					
Binnenl. Schuld.	3			32 3/4	32 1/8	32 1/2
Bewijzen Coupons. . . .				5 1/2		
OOSTENRIJK.				61 1/8	61 1/8	61 1/2
Oblig. Metaliek	5 pCt.					
dito dito N.	5			72 1/8	72 1/8	72 1/2
dito dito La B.	5			72 1/8	72 1/8	31 1/2
dito dito	2 1/2			30 1/4	31 3/8	31 1/2
BRAZILIE.				96	96 1/4	
Geld. 1824, f 100 . . . 5	pCt.					
" 1824, f 200 . . . 5				95		
PORTUGAL.				35 3/4	36	36
Obligatien	3 pCt.					
AMERIKA.				22 3/4	23	23 1/2
Venez. Oblig. 6 pCt. nu 4						
Mexico, Ob. 1851 f 100 3				20	20 1/8	

Utrecht, bij L. L. BOSCH en Comp.